

вимъ: да се прослави Ѡцъ въ Ѣѡна.

14 И ако попросите нещю въ мое то име, азъ ще да го направимъ.

15 Ако ме ѡбъчате, заповѣди те мой сохрани́те.

16 И азъ ще оумолимъ Ѡцъ, и ще ви даде́ дрѣгáго оутѣшителя, да бже́ съ васъ во вѣки:

17 Дхъ истиншй, когото мiръ не може да прiйме, защото го не види, нито го познава: вше́ ѡкаче го познавате, защото въ васъ пребывае, и въ васъ ще бже́.

18 И не щемъ да вы ѡставимъ си́роуцъ: ще дойдемъ кода́ васъ:

19 Юще́ ма́лко, и мiръ веке не ще да ме види: но вше́ ще ме видите: защото азъ живе́емъ, и вше́ ще да бждете живи.

20 И въ ѡншй де́нь ще да раздѣ́бите вше́, защото азъ самъ въ Ѡцъ моего́, и вше́ въ мене́, и азъ въ васъ.

21 Който има мой те заповѣди, и вѣрди ги, ѡнъ е́ който мелюби: а който мелюби, ще да бже́ возлюбленъ ѡцъ моего́: и азъ ще да го возлюбимъ, и ще да мѣ се гвнимъ самъ.

22 Рече́ мѣ Іуда (не Искариотскiй): Господи, ѡ цю́ е́ това, зашю́ намъ искашъ да се гвишъ, а не мiръ?

23 Ѡговорй́ Исѣсъ, и рече́

мѣ: ако ме люби нѣкой, слово то мое́ ще да сохрани́: и Ѡцъ мой ще да го возлюбй, и ще да дойдемъ кода́ него, и ще да направиме жилище́ въ него.

24 Който ме не люби, словеса́ та мои́ не сохрани́а: и слово то кое́то чхте́ не е́ мое́, но на-Ѡцъ който ме е́ прати́лъ.

25 Тiа (словеса́) ви изговори́хъ, доклѣ́ се намирамъ юще́ междъ́ васъ.

26 Я́ оутѣшитель, Дхъ стiй, когото ще да прати Ѡцъ въ мое́ то име, тои́ ще да вы набчи́ сичко, ще да ви воспоменѣ́ сички те (словеса́) шото ви изговори́хъ.

27 Мiръ ви ѡставамъ, мiръ мой ви давамъ: не каквото́ дава мiръ, азъ давамъ вамъ. Да се не смѣшавá срдцѣ́ то ви, нито да се оустрашáва.

28 Чхте́ че́ азъ ви рекохъ: шивамъ, и пакъ́ ще дойдемъ кода́ васъ. Ако ме ѡбъчате, щехте́ да се возрадв́ате, зашю́ рекохъ, шивамъ кода́ Ѡцъ, защото Ѡцъ мой е́ по голѣ́мъ ѡ мене́.

29 И сегá ви рекохъ, доклѣ́ юще́ не е́ кыло́, за да повѣрѣ́вате когáто бже́.

30 Не щемъ веке́ да дѣмамъ много́ съ васъ: защото́ и́де кнáзо на-то́а мiръ, и нема́ ницю́ въ мене́.